

פרשת בלק

"וַיֹּאמֶר אֵלָיו בַּלַּק לֵךְ נָא אִתִּי אֶל מָקוֹם אֲחֵר אֲשֶׁר תֵּרְאֶנּוּ מִשָּׁם.. וְקִבְּנוּ לִי מִשָּׁם וַיִּקְחֵהוּ שָׂדֶה צוּפִים אֶל רֹאשׁ הַפִּסְגָּה.." (במדבר כ"ג, י"ג-י"ד).

"וַיֹּאמֶר בַּלַּק אֶל בָּלֵעַם לֵכָה נָא אֲקַחְךָ אֶל מָקוֹם אֲחֵר.. וַיִּקַּח בַּלַּק אֶת בָּלֵעַם רֹאשׁ הַפַּעוּר הַנִּשְׁקָף עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן" (כ"ז-כ"ט).

בלק מנסה לשנות לבלעם את 'נקודת המבט' ומוביל אותו מנקודה לנקודה ובכל פעם למקום אחר. תקוותו היא שזווית ראייה חדשה, תתן לו את ההשראה השלילית לקלל, ולא היא.. בלעם מקבל השראה לעוד ועוד ברכות.

מנקודת מבטו האמיתית והפנימית, הוא רואה תמונה אופטימית וחיונית, גם אם מובילים אותו ממקום למקום תוך כדי שימוש במניפולציות.

(עיון בפרשת השבוע)

פרשת שבוע – שפרה אסולין

שבת פרשת בלק		ימי החול	
הדלקת נרות	19:30	זמן תפילין / טלית	04:48←04:43
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:00
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:15←09:16
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:20	מנחה וערבית	19:35
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:50←19:48
צאת השבת	20:27	ערבית	20:10

שבת
שלום

סלחריט שפאצירט ווארטיט קדימה

שעת לילה מאוחרת, החזרה הגנרלית הסתיימה והאורות כבו מעל במת המופע המסיים של שנת ה-70. בעוד פחות מ-24 שעות נחתום רשמית את חגיגות השנה המיוחדת הזו. ושוב הלב מתמלא בשמחה ובגאווה על היכולת הקהילתית ועל הכישרונות שבתוכנו, שיש בכוחם להפיק ולהוציא לפועל אירוע שכזה. צנוע מחד, אך חגיגי ומשמעותי מאידך. יישר כח עצום לכל העוסקים במלאכה!

אירועי השנה המיוחדת הזו חולפים אל מול עיניי ואני תוהה, מה נשאר לנו מכל הברכה הזו לשנים הבאות. אז ודאי שנותרו השלטים החדשים מאירי העיניים ופינות שקיבלו מתיחת פנים. צרנו גם חוויות מיוחדות, שלא תשכחנה במהרה, מטיול שיחזור יום העלייה, מהרצאות הבנים ומעל הכל, מכנס הבנים ביום העצמאות ועוד. אך האם נותר משהו עמוק?

נדמה לי שהחוט המקשר בין כל האירועים היה הרצון ליחד קהילתי מבורך. יחד שאינו מובן בגיל 70, אינו מובטח בקהילה רב דורית. ואינו פשוט בקהילה דתית מגוונת וצבעונית.

אז זכינו ביחד מבורך ואותו הייתי מתפלל שנמשוך אל שיגרת חיינו בשנים הבאות. שנשכיל להבחין בין עיקר לטפל. שלא ניתן לזוטות קטנות להוציא אותנו משיווי משקל. שנדע לראות בעין טובה כל אחד מהסובבים אותנו ולעסוק בחצי הכוס המלאה, בידיעה שיש גם חצי כוס ריקה שצריך לעמול ולמלאותה. האם ניתן להסתפק ביחד הזה? דומני שלא.

חובה עלינו להמשיך ולשאול את עצמנו, כל העת, מה אנחנו עושים כל יום כדי להיות אנשים טובים יותר. להמשיך ולמצוא דרכים להעצים את העשייה החברתית ציונית שלנו ואת מעשי החסד בפרט ובכלל. לשכלל את לימוד התורה בקהילתנו, שכן הוא המסד עליו הכל נבנה בבחינת העבודה שעולה מתוך התורה ועם כל אלה לשמוח בחלקנו. רוחות רעות ואתגרי הזמן, ביטחוניים, כלכליים וחברתיים, יש בכוחם להפריע לתהליכים הללו להתרחש ולחלומות להתגשם.

מי ייתן ונשכיל למצוא את שביל הזהב ובטוב ובנעם, נמשיך להצמיח ולפתח את קהילתנו ברגבי אדמת הנגב עד אשר יתקיימו בנו דברי המשורר נעים זמירות ישראל:

"שיר, המעלות:

בשוב ד', את-שיבת ציון היינו, פחלמים.
אז ימלא שחוק, פינו ולשונו רנה:
אז, יאמרו בגוים הגדיל ד', לעשות עם אלה.
הגדיל ד', לעשות עמנו היינו שמחים.
שובה ד', את שבינו פאפיקים בנגב.
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו.
הלוח ילד, ובכה נשא מנשך-הזרע:
בא יבא ברנה נשא, אלמתיו."

תהילים קכ"ו

בברכת יום הולדת שמח לכולנו

יחזקאל

"שפעי' פני' לתורה" ואתוכן ארבע פרשנויות לפרק 3"ח בתהילים

בי"ב בתמוז - יום ההולדת 70 לקיבוץ, פורסמו באתר 929 - ארבעה פירושים של חברינו לפרק צ"ח בתהילים שנלמד באותו היום: "מזמור, שירו לה' שיר חדש, כי נפלאות עשה" – המקושרים ליום ההולדת לקיבוץ. (תודה לגילי זיוון על היזמה...)

בחצוצרות וקול שופר או בקול דממה דקה?

במזמור צח, הפרק היומי שלנו, אנו ממשיכים לקרוא את מזמורי ההודיה והשבח למלכות ה' ולישועתו. וכמו בפרקים הקודמים, אף כאן כרוכה קבלת פני האל בתרועות, בחצוצרות ובקול שופר, כאשר איתני הטבע בכבודם ובעצמם מתגייסים אף הם אל הרינה ואל התפילה.

כאשר אני קוראת בפרק זה, המוכר לנו כל כך מתפילת קבלת שבת, אני תוהה שוב מהי דרך החגיגה והשמחה המועדפת? האם יאה כאן טקס גרנדיוזי שכולו תרועות, שופרות, רעמים ושלל אמצעי פירוטכניקה (להבדיל, כמו בטקס הדלקת המשואות של ערב יום העצמאות, ומעניין שפרק זה נבחר לפתיחת תפילת ערבית של יום העצמאות...). ואולי נכון יותר ללמוד מדרך הקב"ה ולקבל את פניו בקול דממה דקה, כשם שבחר האל להתגלות לאליהו בחורב. כזכור, מתוך הרפרטואר הטקסי המוכר לנו כבר ממעמד הר סיני ומהתגלויות נוספות לנביאיו בחר ה' את ההתגלות "לא ברוח.. ולא ברעש...לא באש ה', ואחר האש קול דממה דקה" (מלכים א' יט). ומעניין שאף במעמד הר-סיני, לצד הפסוקים המתארים "קולות וברקים וענן כבד על ההר, וקול שופר חזק מאד" (שמות יט, 16) מובא גם המדרש המפורסם "...כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה ציפור לא צייץ, עוף לא פרח, שור לא געה...הים לא נזדעזע...אלא העולם שותק ומחריש, ויצא הקול: אנוכי ה' א-לוהיד" (שמ"ר כט).

דומה כי הבחירה באופי הטקס ובמידת עוצמתו, הפועלת באינטנסיביות על חושינו, תלויה במהות האירוע ובאופיים של המשתתפים בו. לעיתים, בשעות שמחה יוצאות דופן, כמו בחתונה של אנשים קרובים לנו, אנו חשים צורך בשופרות, בתופים ובמצילתיים כדי לבטא את עוצמת הרגע, ולעיתים אנו מעדיפים את המפגש האינטימי יותר ומיחלים להתגלות האל בעולם בשקט של תפילת "ונתנה תוקף", בתפילת היחיד של חנה אם שמואל אשר "רק שפתיה נעות וקולה לא יישמע", בתקווה למפגש של חסד בין אדם למקום ובין איש לרעהו, בצניעות וברוך, הרחק משאון הקהל.

המשורר, (ועכשיו גם סופר!) אלחנן ניר כותב בספר שיריו "תחינה על האינטימיות" (2008):

"תְּנֶה, תְּמִימָה, פְּשׁוּטָה, רִכָּה וּבְלִי עֵינַיִם.

רַק בְּנוֹ. רַק בְּרַחֲמִים."

ובשיר אחר שם הוא מתאר חוויית תפילה אינטימית, מקבילה למפגש זוגי של לילה:

"קִמְנוּ בָּהֶר לְשַׁחַר עִם חֲלִילִים

וְחֲלִילִים רַבִּים עָגְלוּ בָנוּ

וְהָאֶרֶן רָעַד...

מה נאמר בכל לילות השתיקה

מה בְּחֶסֶד

וברחמים."

גם אנו בחוגגים היום - י"ב בתמוז תשע"ז - מלאות שבעים שנה להקמתו של הקיבוץ.

כבת הקיבוץ, החברה בו כבר למעלה מארבעים שנה, אני שמחה לחוג עם כל חברינו וידידינו את הנס הזה בשוב ה' את שביתנו כאפיקים בנגב, ולהודות למייסדי הקיבוץ ולבניו על פינת החמד שיצרו עבורנו, מתוך צניעות רבה, הסתפקות במועט והרחק מאור הזרקורים. הערב נציין את האירוע ברוב עם, בחצוצרות ובתפילת הודיה: "הגדיל ה' לעשות עמנו- היינו שמחים".

ומחר, כשתיאלס תרועת הפסטיבלים, נשוב ליום קטנות.

אני נושאת תפילה שגם בימי החול והשגרה נדע לשמוח ולהודות על הפלא הקטן של ביתנו הקיבוצי שהוא עבורנו, עם כל מגרעותיו הידועות ואולי דווקא בגללן, אחד משבעת פלאי העולם. מי ייתן ונשכיל לפגוש איש את רעהו פנים אל פנים, בקול דממה דקה, בחסד וברחמים.

חזית רפא

"ישפט תבל בצדק – ועמים במישרים"

פעמים רבות בלילי שבתות, נטרדת מחשבתי בגין חצי פסוק זה. שני קולות מתרוצצים במוחי: האחד: דומיננטי, האומר איזו תקבולת מופלאה! הרי שורש המילה מישרים הוא י' ש' ר' וכידוע, היושר הוא אבן היסוד לצדק, למשפט לחוק – והדברים ברורים וידועים לכל. הקול השני, מחתרתי-כאילו, מנסה להביע דעה מנוגדת: התקבולת היא ניגודית! הקול הזה הוא חלש ומסכן וחסר הוכחות רציונליות, לכן נחלצתי לצאת לעזרת החלש...

נכון, יש דין ויש דיין ויש חוקים לדיין, כמו למשל, לא להתייחס ביחס מפלה לטובה לדל. אבל בכל זאת, אנו מוצאים שיש לעיתים סטייה מן הדין. בתורה שבע"פ רבים הדיונים על מקרים אשר בהם המציאות נשתנתה, או לא נצפתה. חז"ל העזו גם לבטל מצוות או טקסים, לדוגמה – משרבו המנאפים, בטלו המים (המאררים).

גם בתורה שבכתב עצמה, אנו נתקלים בארוע שבו מקרה בלתי צפוי מצדיק ביטולה של מצווה – מעין "תורה שבעל פה". משה קוצף על בני אהרן (ה"נותרים"), על אשר לא קיימו את הציווי לאכל החטאת במקום הקדש (ויקרא י', י"ז). אהרן משיב לו מנהמת ליבו: השכחת שאני במצב מיוחד? היום שכלתי את שני בניי "ואכלתי חטאת היום – הייטב בעיניי ה'?" וישמע משה וייטב בעיניו."

אולי דומה תקבולת זו למתח שבין האמת והשלום. כבר בספר בראשית נוכחנו שהאל משנה (בלשונם המעודנת של חז"ל) את דברי שרה, בדברו עם אברהם מפני דרכי שלום, ולפי המדרש השליך הקב"ה ארצה את האמת, מפני השלום. מצינו שיש ערכים הנחשבים מוחלטים, כמו יושר, צדק ואמת – אך יש מצבים אשר בהם אנו זונחים אותם.

מעניין שיש מקרים אשר בהם בני האדם קיצוניים בדבקות בצדק האבסולוטי – ודווקא הסמכות האלוהית מצביעה להם על המציאות ואומרת כאילו: 'תפסיקו להיות יותר קתולים מן האפיפיור (סליחה על הדימוי). התחשבו קצת בבני האדם'. אני מתכוון ליונה הנביא, שנאלץ לספוג מספר תרגילי הישרדות, כדי להבין את

הנקודה. ואולי שייכת לעניין זה גם המימרה המפתיעה, הנאמרת כאילו בשם ה': לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה (ולא לפנים משורת הדין).

איך נתפסתי לרעיון הבלתי הגיוני הזה, שהמילה מישרים חורגת מן היושר במקרה זה, ומובילה למחוזות של התחשבות וכדומה? גם פסוק אחד לפני פסוקנו מדבר הכתוב על התבל, שם נוספו לתבל "ישבי בה". בין היושבים בה, נזכרתי, יש גם "בני אדם, יושבי חושך וצלמות". גם בין העמים – יש ויש.

חנן אלף

"שירו לה' שיר חדש"

מוסיקה שומעים ברדיו במערכת שמע או במופע, הצלילים עוטפים ומניעים את הנשמה. מיטיבי נגן קוראים תווים ושומעים לחן, אבל האם אפשר לכתוב מוסיקה במילים, לעצום עיניים ולהקשיב למנגינה...!?

במזמור שלנו מפעיל המנצח את כלי התזמורת: הכינור, החצוצרות והשופר. אליהם מצטרפים הנהרות המוחאים כף וההרים המרננים כאילו היו עוד כלי נגינה. ואולם איתני הטבע מריעים ורועמים באופן ספונטני ללא צורך בהוראה של המנצח.

לשיר המתנגן ומזדמר כאילו מעצמו יש כוח הנובע מנשמות המשתתפים ומגרונם. מוכר לי רק קונצרט אדיר אחד שכזה, מתפרץ וסוחף ומבטל את הפער שבין מבצעים וקהל, אין זאת אלא שירת ימים נוראים בבית הכנסת הקיבוצי לו אני שותפה. איני מתיימרת לתאר במילים, כמשורר תהילים, חוויה רגשית ומוסיקלית, ואין לי הסבר רציונלי לתזמון המופלא של זמרי השורות האחרונות, לשילוב הסופרן מעזרת הנשים, ולהרמוניה המושלמת של ילדים וזקנים.

יתכן שהסוד טמון בחזרות לקראת ה"מופע". החזרה שלא במובן המקובל, הנערכת בשדות החריש, בשבילים ובדשאים, אוספת אליה את מי שאתנו היום וגם את מי שלא, משקפת מסורת ואחוזה ללא מילים.

רותי אלר

מזמור

שירו לה' שיר חדש!

מזמור צ"ח הוא מזמורה של קבוצה, "שירו לה' " קורא לה המשורר: "כי נפלאות עשה!"

הישועה עליה מודים היא ישועה כללית, לאומית: "בית ישראל" רואים את ישועת האל, ו"כל הארץ" מקצה לקצה, נקראת לזמר ולשיר, אפילו הים היבשה הנהרות וההרים, כולם כולם – שותפים לשיר החדש.

מתי אני זוכה להרגיש כך? כחלק מבית ישראל המשמיעים שיר חדש לאל על תשועה מרגשת?

זה לא קורה כל יום

אפילו לא כל שנה

אבל יש רגעים כאלה

רגעים בהם הכללי והלאומי מרגש אותנו עד כדי יצירת שיר חדש.

רגעים בהם אנו מרגישים כי הא-להים התערב במהלך ההיסטוריה, ועשה עמנו צדק ומישרים, הציל אותנו והאמין בנו. נגע בחיינו באופן שלא ניתן לערער עליו, כך שנרצה כולנו לקום ולשיר לו שיר חדש. לא רק אנו, אלא כל היקום עימנו.

רגעים כאלה, כמו יום עלייה לקרקע של ישוב חדש,

ניצחון מפתיע במלחמה אחרי שבועות המתנה ומתח וחרדה,

הצלחתו של מפעל עלייה להצלת יהודים מארץ בה נרדפו,

רגעים מיוחדים כאלה – הם הרגעים של השיר החדש.

ואז, בכינור וזמר, בשופר וחצוצרה, אנחנו, ואתנו הים הנהרות וההרים

שרים בשמחה על הנפלאות שראינו בעינינו.

שיר אפרון

"פרוייקט 929" – הוא פרוייקט לימוד יומי של כל פרקי התנ"ך במשך שלוש שנים, ניתן לראות באתר:

את הפרק היומי לדוגמא. <http://www.929.org.il/today>

על הברכה שמברכה

דברים שכתבה בעבר חברתנו רחל סימון ז"ל שהשבוע חל יום השלושים לפטירתה

ג' בתשרי תשס"ה

באמצע המאה הקודמת, הגענו למקום הזה שהיום קוראים לו "סעד". ללא שיח או עץ אחד לרפואה. רק אדמה צחיחה ושמש לוהטת מעלינו. אך רוחנו הייתה איתנה ומרץ עלומים פעם בקרבנו להפריח פה את השממה ולבנות כאן את ביתנו.

החזון היה גדול וההתלהבות מרובה. גרנו בצריפים ובאהלים שהקמנו ביום "העלייה". החברים עבדו בקו המים החדש שהניחו אז לכל יישובי הנגב. וחיינו חיים מלאים של פעילות ועשייה.

מלחמת השחרור קטעה את הישגינו, ונאלצנו לעסוק במלחמה... הצריפים נמחו מעל פני האדמה, ועברנו לגור במקלטים ובבונקרים. בשנת החמישים לאחר סיום המלחמה, וכל המשפחה הגדולה שנקראת "סעד" באה לגבעה החדשה. קבוס שלנו מיד שתל משתלה וממנה יצמח אחר-כך הפארק היפה שלנו, שיהיה לשם דבר בכל הנגב. "סעד" הפכה להיות פנינת הנגב, עם צבעי הירוק הרבים והמגוונים שלה...

הייתה לנו גאוות יחידה, הגשמנו את חלומנו, ובנינו משק לתפארת. אך החוס פה הציק מאד, וכדי להפיגו השתוקקנו לבנות פה בריכה זה היה בשנים הראשונות של שנות החמישים והחלטנו באסיפה, שכל חבר וחברה יתרמו מזמנם החופשי, עשרה ימי עבודה (מחוץ לעבודתם הרגילה) כדי שנוכל לבנות את הבריכה המיוחלת וכולם עשו זאת ברצון עז ובאהבה רבה.

בסוף שנות החמישים הייתה לנו סוף סוף בריכה והשמחה הייתה גדולה. אני הירושלמית למדתי פה לשחות, ועד היום אני נהנית מכל יום של שחיה. אני אוהבת את הבריכה שבנינו במו ידינו, וכשהיא לא מטופלת אני ממש נעלבת. היו שנים כאלה שהיתה מוזנחת... אבל השנה הבריכה היא "עשר"... תענוג ממש לבוא ולשחות בבריכה.

ויבואו על הברכה ועדת ספורט שדאגו לניקוי ולניקוז הבריכה והחזירו עטרה ליושנה. היא בת ארבעים וחמש, ונראית במלא יופייה והדרה כמו חדשה. ותודה גדולה לבני אחיטוב וכרמל הלפרין שקיבלו על עצמם את האחריות על הבריכה ועושים זאת על הצד היותר טוב. וגם למציל שלנו שמדייק ובא תמיד בזמן - "יישר כוח".

"חייב אדם ללמד את בנו לשחות" - וכאן קריאה לכל החברים לבא לשחות וליהנות.

ושרק נהיה בריאים!

הודעה חשובה מחסד אחתי

אנו מבקשים לא לשים בארון שנמצא בכניסה לכלבו, מוצרים שפג תוקפם, מוצרים פתוחים ובקבוקים לפיקדון.

נשמח לקבל מוצרים יבשים סגורים ובתוקף מלא. תודה רבה!

פצ'י חסד אחתי

מהנצחה במשק ילדים

סיימנו עוד שנת פעילות משותפת עם ילדי ביי"ס דעת הסמוך, שנה של פעילות מבורכת עם המורות והתלמידים. הילדים אוהבים לבוא למשק והמורות למדו לנצל את המשאב הזה הנמצא כל-כך קרוב.

עמיחי שלומי ואילה, בני השרות היקרים שלנו, מטפלים בבעלי החיים ומחזיקים את המקום בהדרכתו המקצועית של רוני אלון. הם היו גם לעזר למורות ועבדו מאוד יפה, עם ילדים באופן פרטני.

עמיחי, מדריך רכיבה מוסמך, התחיל להדריך ילדים ברכיבה! נאחל לו הצלחה רבה בפרויקט החדש!

לפני כמה שבועות נפרדנו בעצב מפטל, סוסת הפוני שלנו. היא הייתה כבר זקנה וחולה ושלחנו אותה לפנסיון לסוסים ברמת הגולן. שם תוכל לרוץ ולאכול כאוות נפשה מבלי שירכבו עליה יותר.

גם האוח שלנו היה כבר זקן מאוד, ולצערנו, סיים את חייו. אנו מקווים למצוא אוח אחר במקומו. האוח הינו עוף לילי היפה מבין העופות הליליים, וכולם אהבו אותו ויחד עם זאת יראו מפניו.

הברווזים מתרבים ויש לנו ב"ה הרבה אפרוחים. זה מראה נחמד לראות את האווזה הולכת ואפרוחיה בשורה אחריה. אך גם בעולם העופות יש "חטיפות ילדים" האווזה חטפה מספר אפרוחים מהברווזה וכעת ניתן להבחין שיש מספר אפרוחים לזו ומספר – לזו.

בעקבות השינויים אנו משנים את מיקום בעלי החיים בכלובים, מחדשים ומרעננים. מוזמנים לבוא ולראות מה השתנה.

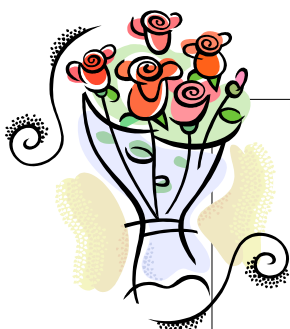
אנו רוצים מאד לקנות סוסת פוני חדשה. זו משימה מאתגרת וגם מחירה גבוה. לשם כך נקיים אחה"צ מיוחד במשק בו תהיה הכניסה בתשלום גם לאנשי סעד. יהיו הפתעות ואפילו ארוחת ערב קלה!

מוזמנים כולם לבוא ביום רביעי ג' באב 26/7 ולבלות איתנו במשק. כך גם תעזרו לנו לקנות סוסה חדשה! נשמח גם לעזרת הילדים שאוהבים לעבוד במשק.

בימי החופש ניתן לבוא למשק בבקר בין 8.00-10.00 ובימי רביעי אחה"צ 16.00-19.00.

ההפנינג המסורתי יתקיים בע"ה בימים א'-ה', י"ד – י"ח באב, 6-10/8.

להתראות במשק, רחלי אגדאי

אתאיר כרביץ מנל טוב לבת המצווה
להילה ולניצן, לעדינה וליוסי ולכל המשפחה
הרבה נחת ואושר – קהילת סעד

על אירוע סיום כיתות ו' בבית הספר דע"ת

ביום רביעי שעבר, התקיים אירוע סיום לכיתות ו' שמסיימות מחר את בית הספר היסודי.

באירוע בו השתתפו תלמידים והוריהם, (וגם קצת סבים וסבתות) הדריכו הילדים בסיום באתר בארות יצחק הישנה, וקיימו פעילויות משותפות עם ההורים במוזיאון "בארות בנגב" בעלומים. שם התייחסו הפעילויות להקמת שלושת הישובים שלנו - תקומה, סעד ועלומים.

הפעילות התחילה בסיפורו האישי של סבא אהרלה דביר בקיבוץ בארות יצחק, והסתיימה בערב בטקס חגיגי על הדשא בעלומים. בהמשך דבריו של יחזקאל - מנהל ביה"ס מהטקס.

ערב טוב וברוכים הבאים לכולם!

סבים וסבתות, הורים, צוות בית הספר, ואחרונים חביבים – מחנכות כיתות ו' וכמובן - התלמידים היקרים, בוגרי כיתות ו'.

אתם מציינים היום ציון דרך חשוב בחייכם – סיום בית הספר היסודי, שבו אתם נמצאים כחצי מחייכם עד היום.

הפעילות היפה שהעברתם לנו היום, אותה הכנתם בעזרת המחנכות ובעזרת שרית אוקון מ"בארות בנגב" מלמדת אותנו שכל אחד ואחת מאיתנו הוא חוליה נוספת בשרשרת של עם ישראל בארץ ישראל על פי תורת ישראל. החל מהבארות אותם חפרו כאן באזור אבותינו – אברהם ויצחק, המשך בוותיקי הקיבוץ הדתי, שהקימו קרוב מאוד לכאן לפני כ- 74 שנים את בארות יצחק, המשך בסבים וסבתות של חלק מכם שהקימו לפני כ- 70 שנה את תקומה וסעד, ולפני כ- 50 שנה את עלומים, המשך בהורים שלכם שממשיכים ליישב את הנגב ולהפריח אותו, והמשך בע"ה בכם, שתגדלו, תפרחו, ותוסיפו בעתיד נדבך נוסף להתיישבות העובדת הדתית בנגב המערבי, ובכל רחבי מדינת ישראל.

בבית הספר היסודי אנחנו משתדלים להיות שליחים נאמנים להורים, ולתת לכם את היסודות הבסיסיים שיעזרו לכם להיות בעתיד שותפים אמיתיים לבניית עם ישראל ומדינת ישראל על פי תורת ישראל.

השנתיים האחרונות שלכם בבית הספר היו בהחלט מאתגרות, ודרשו מאמץ רב בבניית היחד החברתי שלכם, ובדרך להפיק מכם את המירב והמיטב. על כל העשייה הזאת, וכמובן על כל העשייה הרבה לקראת היום הזה, אני מבקש להודות מעומק הלב למחנכות היקרות והמסורות שלכם – מלי ויערית.

לצידם אני מבקש להודות לכל צוות המורים של שתי הכיתות על העמל הרב, ולכל צוות בית הספר שעושה ימים ולילות למען חינוך ילדינו.

תודה מיוחדת לשולה, לאסתי – על התפאורות המקסימות, לאביגיל, לסיגל, לבנות השירות שלנו ולכל אנשי הצוות שסייעו בהפקת היום הזה, וכמובן לצוות "בארות בנגב" מקיבוץ עלומים, ולכל ההורים מעלומים ואלה שסייעו להם, כדי שנוכל לשבת כאן במקום יפה ומסודר, בנחת ובשמחה.

תודה לכם הורים יקרים – על השותפות ועל האמון, כשראינו את הדברים עין בעין, וגם כשדעותינו היו חלוקות במקצת.

תלמידים יקרים – אני מברך אתכם מעומק עומק ליבי שתצליחו בכל מעשיכם. רובכם שנשארים איתנו, וגם המעטים שבחרו להמשיך במקום אחר – זכרו תמיד לייצג בכבוד את המקום ממנו באתם, וזכרו תמיד להיות "טובים, ישרים ומאושרים".

ורגע לפני סיום –

בעשור האחרון בו אני משמש כמנהל בית הספר, עמדה לצדי שולה כסגנית המנהל, תפקיד אותו התחילה למלא לפני כ-11 וחצי שנים.

שולה נכנסה לבית ספרנו כמורה צעירה לחינוך גופני לפני כ-37 שנים, ומי שקלט אותה לצוות, בין השאר, היה אבי זכרו לברכה.

שולה החליטה שזה הזמן הנכון לפרוש ממשדד החינוך ולעבור לקריירה הבאה, ועם כל הצער והקושי אנחנו מכבדים את רצונה ומשחררים אותה לדרכה החדשה.

אני רוצה לברך את שולה בפסוק מהפרק היומי בתנ"ך אותו אנחנו לומדים כל בוקר במשרדי במסגרת פרויקט 929, עם קבוצת תלמידים מכיתות שונות שבחרת לפתוח כל יום בעשרים לשמונה (20 דקות לפני השיעור הראשון) בלימוד קצר של פרק בתנך.

למדנו היום את פרק צב בתהילים "מזמור שיר ליום השבת". הפסוק הלפני אחרון בפרק אומר: "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו".

שולה – את עוד רחוקה משיבה, אך פורשת לגמלאות. נברך אותך שתמשיכי להניב במעשיך פירות טובים, ושתמשיכי תמיד להיות דשנה ורעננה, כפי שהיית אצלנו כמורה לחינוך גופני וכסגנית. תודה גדולה על תרומתך הרבה לבית הספר לאורך השנים והרבה הצלחה בהמשך!

ברכות לכולכם והמשך ערב מוצלח!

עוד יום זיכרון – לאה אבי

אי אפשר להבין ולסלוח על מה שהיה עם ילדי תימן החטופים שלא שבו להוריהם וכן על ההשתקה מרובת השנים עד להוצאת האמת הנוראה.

אין מילים לתאר את הדאגה, הצער, וכל מה שעברו המשפחות. יחד עם זאת אין את מי להעניש אך בזכרוננו הפרשה תישאר לדיראון עולם.

לאחר שייחשפו כל הפרטים והמידע יגיע למשפחות נכריז על יום אבל לאומי, לרגל הטרגדיה הלאומית.

כ"ח' יצ'ר'

הערת עורך: חשוב לציין שהילדים החטופים היו בני עדות ישראל השונות (גם אשכנזים..). שהבולטת בהם היא עדת בני תימן.

חשמה סעד - עדכון

במסגרת שדרוג תשתיות החשמל בקיבוץ ושיפור היכולת לתת מענה בזמן קצר במקרה של תקלה ברשת הפנימית. ועל מנת שנוכל לעמוד בגידול בצריכת החשמל של הקייטרינג ותכניות הפיתוח והבנייה בעתיד התקדמנו השבוע עוד צעד גדול.

השבוע סיימנו סוף סוף את שלב חשמול הלוחות במרכזיה 1 ליד המסגרייה.

הלוחות החדשים שחושמלו: לוח המתח הגבוה המוצב מחוץ למבנה ליד עמוד החשמל הישן.

שנאי המוצב בתוך סככת השנאים.

לוח ראשי חדש שיחלק חשמל לכל הצרכנים של המרכזיה.

כיום עובד עדיין הלוח הראשי הישן. בהמשך נעביר את כל הצרכנים (שיפורטו בהמשך) מהלוח הישן לחדש. את המהלך הזה נרגיש כולנו.

הצרכנים שמחוברים למרכזיה 1 :

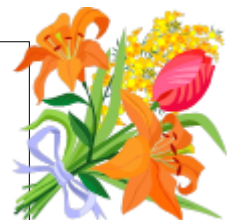
- מבנה חדר האוכל - כולל המשרדים, המטבח, קייטרינג, כל-בו ומיזוג האוויר.
- מחסן בגדים, מתפרות.
- חימום מים לרחצה.
- בית כנסת.
- מגורי סטודנטים, משפחתון, בית צבר, בית תיכון.
- אזור הצעירים.
- חברת נוער וחלק מביה"ס ישן.
- בתים כוללים.
- מוסד, מסגריה, סככת מיכון.
- חשמליה, חצרנות, נוי, אוטובוס אפרים.
- לול פיטום.
- תאורת רחוב וגדר המוזנת ממרכזיה 1.

בזמן העברת הצרכנים מהלוח הישן ללוח החדש יהיו הפסקות חשמל בקווים. נודיע על כך מראש.

הפסקות החשמל יהיו רק בקווים דלעיל. (ולא במקומות אחרים בקיבוץ).

בנייה ברצף

לרותי ולדני לזר מזל טוב להולדת הנכד
בן איתמר ולאיא לזר-עפרן
שתזכו לאושר ולנחת!

הַלְכוּת יַמִּי בֵּין הַמִּצְרִים וְתַשְׁעַת הַיָּמִים

1. הימים שבין י"ז בתמוז לתשעה באב נקראו בפי חז"ל 'ימי בין המצרים', על שם הפסוק במגילת איכה
'כָּל־רִדְפָהּ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמִּצְרִים' (א, ג).

2. קהילות ישראל נהגו מנהגי אבלות שונים בימים אלו, והמכנה המשותף לכולם הוא התעצמות האבל והצער עם ההתקרבות ליום החורבן (מ"ז בתמוז עד ר"ח אב, מר"ח אב עד שבוע שחל בו תשעה באב, שבוע שחל בו תשעה באב, ערב תשעה באב).

מ"ז בתמוז עד ר"ח אב :

3. נישואין – מנהג אשכנז שלא להתחתן בימי 'בין המצרים' (שו"ע או"ח תקנא ב ברמ"א). מנהג קהילות ספרדיות רבות להתיר נישואין עד ר"ח אב (שם).

4. תספורת וגילוח – מנהג אשכנז לאסור תספורת הראש והזקן בימי 'בין המצרים' (שם סעיף ד' ברמ"א). מנהג קהילות הספרדים לאסור תספורת רק בשבוע שחל בו תשעה באב.

5. ריקודים ומחולות – נהגו באשכנז לאסור החל מ"ז בתמוז ריקודים ומחולות (שם, מ"ב ס"ק טז). פוסקים רבים כללו באיסור זה גם שמיעת מוסיקה בכל ימי בין המצרים. להלכה נראה שיש לאסור שמיעת מוסיקה כמטרה עצמאית, כגון הליכה לקונצרט, הופעה או ישיבה לשם האזנה, אבל שמיעת מוסיקת רקע (בנסיעה וכדו') מותרת.

6. ברכת שהחיינו – טוב להימנע מלברך ברכת 'שהחיינו' על פרי או בגד חדש בימי 'בין המצרים' (שם, סעיף יז), לכן לא יאכלו הפרי החדש ולא ילבשו הבגד עד לאחר תשעה באב. אפשר לברך 'שהחיינו' בשבתות של ימי 'בין המצרים' (שם, מ"ב ס"ק צח), ויש המקילים גם בראש חדש אב אפילו שלא חל בשבת (שם, שער הציון ס"ק צט). ברכת 'שהחיינו' על מצוה (ברית או פדיון הבן) מברכים כרגיל.

7. עקרונות אלו הנחו את ועדת חינוך בקביעת תכני הקייטנות בחינוך החברתי.

מראש חודש אב :

8. 'משנכנס אב ממעטין בשמחה' (מסכת תענית פרק ד משנה ו).

9. קניות – משא ומתן של שמחה נאסר בתשעת הימים. לכן אין לקנות בגדים או נעלים בימים אלו והוא הדין לקניה גדולה ומשמחת אחרת כמו רכב חדש או סלון. המתכוננים לשמחה משפחתית שתיערך לאחר תשעה באב, יקנו בגדים לפני ר"ח אב או לאחר תשעה באב. כך גם לגבי כל שאר ההכנות וההתארגנות לשמחה (שו"ע או"ח תקנא ב ובמ"ב ס"ק יא).

10. כביסה – מנהג אשכנז לאסור כיבוס בגדים בתשעת הימים (שם סעיף ג ברמ"א). נהגו להקל בכיבוסם של בגדי ילדים קטנים (שם סעיף יד). מנהג קהילות הספרדים לאסור כיבוס רק בשבוע שחל בו תשעה באב (שם).

11. אכילת בשר ושתיית יין – המנהג המקובל הוא לא לאכול כל תבשיל בשרי ולא לשתות יין מראש חודש אב (שם, סעיפים ט-יא). מותר לבשל תבשיל פרווה בכלי בשרי. יש מהספרדים שנהגו להקל באכילת בשר ביום ר"ח עצמו (שו"ת יחיה דעת א, מא). בשבת אין מגבלה לאכול בשר ולשתות יין, כמו בכל שבת.

12. סעודת מצוה – בסעודת ברית מילה שנערכת בתשעת הימים מותרים המשתתפים לאכול בשר ולשתות יין (שם סעיף י ברמ"א). כך גם בסעודת סיום מסכת אם רגיל המסיים תמיד לאכול בשר בסעודות הסיום (שם במ"ב ס"ק עג).

13. הבדלה – במוצאי שבת דברים (אור לו' באב) יש להבדיל על היין ומותר לשתותו. אם אפשר, כדאי לתת לקטן שהגיע לגיל חינוך לשתות רוב כוס מהיין (שם ובמ"ב ס"ק ע).

14. רחיצה – נהגו שלא להתרחץ בתשעת הימים (שם סעיף טז). בארץ ישראל, שמזג האוויר לא מאפשר להימנע מרחיצה תשעה ימים, נהגו להתרחץ לשם ניקיון. רחיצה שכזו מותרת מכיוון שאיננה רחיצה של תענוג. עליה להיות תכליתית ולא לשם הנאה. ביום שישי, התירו להתרחץ במים חמים לכבוד שבת (שם).

15. בריכה – המקפידים לשחות בגלל צורך רפואי יכולים להמשיך ולשחות בתשעת הימים.

"כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה..."

(בבלי מסכת תענית דף ל עמוד ב)

הרב ארי סט

למנ"י י"ז בתמוז תשע"ז

ביום ג', י"ז בתמוז

03:55 תחילת הצום

06:00 שחרית א'

06:45 שחרית ב'

08:00 שחרית ג' (בצריף)

13:20 מנחה גדולה בבית הכנסת

18:50 שיעור עמוד יומי

19:25 מנחה קטנה

• **שיעור בענייני דיומא – הרב ארי**

20:05 ערבית

20:08 סוף הצום

אנחנו לא מנהלים הקהילה

טקס מתנדבי שדות נגב בקהילה

ביוזמה ברוכה של המועצה האזורית, התקיים בשבוע שעבר ערב הוקרה למתנדבי המועצה, ארגונים מסודרים ומתנדבים בודדים. גם מסעד הגיעו נציגים המתנדבים במסגרות שונות, צח"י, מתמ"ד, האגודה למען החייל ועוד. אין ספק כי הנושא תופס תאוצה ותשומת הלב והחשיבות לנושא ההתנדבות אצל ראש המועצה, ניכרת בשטח. ברוכים יהיו כל המתנדבים.

דור הולך ודור בא...

כפי שכבר פרסמתי, ורד ושמואל גלס יסיימו במהלך הקיץ את עבודתם במשפחתון הדר ויעברו לכפר מימון. בחודשים האחרונים, פעלו אנשי המפעל להכשרת ילדי ישראל לגייס זוג חדש ולשמחתנו הרבה, ניתן לברך על המוגמר. הזוג החדש שמתעתד להיכנס להובלת המשפחתון הם מוריה ואלקנה מינץ וילדיהם הקטנים שקד ושחר. אין ספק שהעובדה שבנות השירות, רעות ושחר, ממשיכות איתנו גם בשנה הבאה והמשך עבודתו של גדי סמואל יאפשרו נחיתה רכה וטובה למשפחת מינץ. ברוכים הבאים!

מה נסגר עם צב"ר?

ודאי יש מי ששואלים מה קורה עם גרעין חדש של צב"ר? ובכן, לצערי ולשמחתי, הסתבר שהביקוש לאימוץ גרעינים רב על ההיצע. ישנם שני גרעינים חדשים שאמורים להתחיל את מסלולם בסוף הקיץ ולעומת זאת, ישנם שישה קיבוצים שביקשו לארח את הגרעינים. מסיבות שונות, שאינן תלויות בנו, הוחלט שאנחנו לא נזכה לקבל גרעין חדש בקיץ זה, ולכן אנחנו נכנסים ל"שנת שבתון". בימים אלה אנחנו שוקלים להכשיר את הבניין לאירוח אורחי חברים בשמחות. הכוונה לאפשר את האירוח בתשלום ובכך לשמור על הבית במצב טוב ולתת מענה לבקשות רבות של חברים למימוש אפשרות שכזו.

אבחון דמוגרפי

בישיבתה האחרונה של המזכירות, התקבלה המלצתו של צוות צמ"ד (צמיחה דמוגרפית) להיכנס לתהליך מקצועי של אבחון דמוגרפי הצופה את התפתחותו של היישוב, עשר שנים קדימה. את האבחון תבצע טובי כהן, מתכנת ערים ואזורים, שמתמחה בנושא ועשתה תהליכים כאלה במספר מועצות אזוריות ובלא מעט קיבוצים בקבה"ד. הצוות פגש את טובי לפגישת היכרות ולימוד ובעקבות התרשמותו ובחינה אצל קיבוצים שסיימו תהליכים כאלה, גיבש את המלצתו למזכירות. תקוותנו שפירות התהליך יאפשרו לנו לקבל החלטות מושכלות בעתיד בכל ההיבטים הנוגעים לצמיחה דמוגרפית. בימים אלה זבולון ואני פועלים לגיוס המשאבים, למימון תהליך חשוב זה.

מי אתם אנשי השומר החדש?

לפני כחודשיים פגשתי לפגישת עבודה את הנהלת סניף הדרום של השומר החדש, השוהה כבר מספר שנים במחיצתנו. במהלך הפגישה הבנתי ששני הצדדים לא מכירים מספיק כפי שבעיני ראוי להיכרות בין שכנים הדרים באותו יישוב. בעקבות זאת החלטנו על שתי פעולות. הראשונה התקיימה לפני כחודש ובה ארחנו את הנהלת סניף הדרום, יחד עם חלק מצוות הניהול הארצי לבוקר של היכרות עם סעד. האירוע נפתח בסיוע במעוז בהדרכתו של לירן שם פגשו את העבר, ולאחר מכן נפגשו איתי במועדון לחבר ושמעו על תמונת המצב של סעד, כיום. השנייה, תתקיים בע"ה בעוד שבוע וחצי. הפעם, מזמינים אנשי השומר החדש את חברי הקהילה להיכרות עם פעילות הארגון ולמפגש עם יואל זילברמן, מייסד הארגון ומנהלו. כמי שנחשף לפעילות הארגון אני ממליץ מאד לסמן את התאריך ביומן ולהגיע. יום רביעי, כ"ה בתמוז (19.07) בשעה 21:00 במועדון לחבר.

הנהג שלנו חברמן...

אחרי שנים רבות של נהיגה בשירות הציבור, סיים השבוע פרקש את עבודתו כנהג בית. אני מבקש להודות לפרקש מעומק הלב על שנים של פעילות נמרצת מתוך אחריות ומסירות ולברך אותו בהמשך בריאות טובה.

שינוי נהלים במסירת חבילות בדאר

לאור ריבוי החבילות, שמגיעות יותר ויותר בעידן של רכישות אינטרנטיות, וכן דברי דאר המחייבים אישורי מסירה, החלטנו לשנות את הנוהל בקבלת דברי דואר אלו. נוהל זה בא למנוע מקרים שכבר אירעו, שחבילות נעלמו ונגרמה עגמת נפש למזמינים. החל משבוע זה באה תפתח את חדר הדואר, פעמיים בשבוע, למשך חצי שעה, בימי שלישי וחמישי בין השעות 18:00 - 18:30 למסירת חבילות. את החבילות יוכלו לקבל ילדים מגיל חטיבה ומעלה וכל מקבל יידרש לחתום על קבלת החבילה. לכל בעל חבילה תישלח הודעה בדואר, כנהוג. הורים, דברו עם ילדיכם שלא יגיעו בשעות אחרות לחפש חבילות כדי למנוע אי נעימות. לא ניתן יהיה לקבל מפתחות בהנה"ח כפי שהיה עד היום. בתקווה לשיתוף פעולה פורה.

תזכורות קטנות וחשובות

- לוח קהילה – אני חוזר ומבקש להכניס כל אירוע פרטי או ציבורי ללוח הקהילה אצל מירב במשרד מנהל הקהילה. רק שיתוף פעולה מצד כל הציבור ובעלי תפקידים שידווחו על אזכרות, שמחות ואירועים קהילתיים אחרים מבעוד מועד, יאפשרו התחשבות ומניעת "התנגשויות" ואי נעימויות.
- מפתח לשירותים בבית העלמין – כדי לשמור על ניקיונם ושלמותם של השירותים, הוחלט שהם יהיו נעולים. לקראת אזכרה יש ליצור קשר עם יחזקאל לנדאו או איתן הימן ולקבל מפתח.

שבת שלום ושנת 71 מבורכת לכולנו

חנ"מ

ס'ור ב'ד' el

נצא בעז"ה ביום שלישי, ב' אב, 25.7.17 לסיוור ב"יד ושם".

הסיוור במוזיאון יהיה מודרך ואחריו תתקיים הרצאה מרתקת: "ניצוצות של אור".

לדמותם של חסידי אומות עולם.

יציאה מסעד (חניית המזכירות הטכנית) בשעה 7:30 בבוקר (אחרי א. בוקר) חזרה משוערת ב-16:00.

עלות למשתתף 30 ₪ + 20 ₪ א. צהריים חמה (מחיר הארוחה לאחר סבסוד).

רישום על גבי דף התלוי על לוח המודעות שבחדר האוכל.

לפרטים והרשמה ניתן לפנות לשגית דניאלי במס' 050-9549781

הרשמה עד לתאריך 18.7 - מהרו להירשם!

60 פ"קס

הרפתקאות הקוממיות – חדר בריחה חלוצי הנאצי האחרון

מי לא שמע על הטרנד החדש של חדרי הבריחה בארץ?

חדר בריחה הוא יישום פיזי ומוחשי למשחקי הרפתקאות במחשב (Quest) שהיו חדר בריחה וירטואלי. משהו אימץ את הקונספט ובנה חדר, (שהוא בעצם מספר חדרים עם מעברים ביניהם) ובו חידות ורמזים המובילים להשגת המטרה והיא לצאת מהחדר ובידך הפריט שהוגדר כמטרת החדר. בד"כ הזמן המוקצב הוא שעה. לכל החידות יש רמזים בחדר ואין צורך בידע מוקדם כדי לפתור אותן. מפעיל החדר נותן הנחיות ומספר כללים לשימוש נאות בחדר וצופה בכך באמצעות מצלמות במהלך כל ההרפתקה. במידה והוא רואה שיש צורך ושימשהו נתקע, הוא ייתן לכם רמז.

זוהי הרפתקה מהנה ומגבשת שיש בה דינאמיקה קבוצתית ואתגר. אנשים שהשתתפו בהרפתקה אחת מחכים כבר להשתתף בהרפתקה הבאה.

אצלנו, הכל החל לפני כשנה... היינו בחדר בריחה ואמרתי לדרורית שמדגדג לי בידיים להקים בעצמי חדר בריחה. אבל איפה? מי יתפעל אותו? הרעיון נגזר. ואז דרורית הגתה רעיון: "אולי נקים חדר בריחה בסעד לכבוד שנת ה-70 בשיתוף וועדת תרבות?" נושא החדר יהיה סעד בזמן מלחמת הקוממיות והמטרה היא להשיג את "אות הקוממיות".

הצענו לאתי ולחמי והן קיבלו את הרעיון. נחום שיתף פעולה והקצה לנו מקום בבית הישן ו... ניגשתי למלאכה. מספר רעיונות לחידות כבר היו לי בראש וגם מראה כללי של חזות החדר היה לי בדמיוני. בסיועה של הבולדוזרית – אתי, הובא ציוד רב, חלקו של בינוי וחלקו של אביזרים מאביזרים שונים, ציוד מהמזבלה של סעד, מהארכיון, מרחבי המשק ומחברים שתרמו פריטים (כולל עיזבון של נתן וסבינה קאופמן ז"ל ממנו קיבלנו פריטים רבים) וגם המון ציוד מ"אי-ביי" (תודה לבאה על הסבלנות לטיפול בחבילות שלא פסקו מלהגיע). ילדי היקרים היו יועצי הקרובים ואף עזרו כשהיה בידיהם פנאי, והחדר החל לקרום עור וגידים.

בימים ובלילות מוחי קדח בחיפוש אחר רעיונות מקוריים ובמציאת פתרון לבעיות יישום חידות שצצו כל הזמן. כל יום כמעט במשך חצי השנה החולפת הייתי מגיע הביתה, אומר שלום ועובר לחדר בריחה. רוב כלי העבודה שלי הוגלו לחדר ובני משפחתי התבדחו על חשבוני: "איפה אבי? בחדר בריחה. איפה המברגה? בחדר בריחה...". כל מה שהיה חסר בבית היה בחדר בריחה. הייתי חוזר בלילות מלא אושר וסיפוק על התקדמות בביצוע הפרויקט. ודרורית שתפקדה כאמא ואבא בתקופה הזאת ראויה לכל הערכה. הייתי חוזר ומספר לה בעיניים בורקות על ההתקדמות והיא המשיכה לשחרר אותי ממטלות אחרות כדי שאוכל להתמקד בפרויקט ולסיימו בזמן ליום חג המשק ה-70.

עכשיו החדר מוכן אחרי מספר הרצות של פיילוטס (ניסיונות) בעקבותיהם שינינו ועדכנו דברים. אני מקווה שאנשים יהיו סובלניים לתקלות שמן הסתם תופענה. (בכל זאת זהו חדר ביתי שנבנה באמצעים פשוטים) ובע"ה הכל יתוקן ויחוזק. נשמח לקבל משובים ורעיונות לשיפור.

לגבי אופן ההרשמה, פתחנו אתר באינטרנט ונתלה מודעות עם הנחיות מתאימות כיצד להירשם.

בברכת תברחו ותסעדו!

אבי וייס וכל בני המשפחה

